

гинаха или бидоха поробени и заведени въ Италия и въ другитѣ римски владѣния. Имаме доказателства, че Тракийцитѣ, още прѣзъ времето на римското завоевание си служили съ погребалнитѣ обичаи. Въ гробоветѣ на раскопанитѣ могили до Сливенъ се намѣриха римски монети; едната на консултѣ Германихъ Друзусъ, а другата императорска съ съкратени букви *S (enato) C (onsulto)*. По горѣпоменатитѣ причини, Тракийцитѣ орѣдяха, цѣли области въ балканскитѣ страни, опустяха; за да ги населятъ, също и да укрѣпятъ добръ своята властъ, Римлянитѣ захванаха да испращатъ тамъ колонисти отъ другитѣ си владения.

Въ околността на Сливенскитѣ Хисарлъкъ, по наклонението къмъ новоселската рѣчица, спущалъ се е единъ доваръ (зидъ), слѣдитѣ на който още до днесъ се показватъ. Този зидъ е заграждалъ една частъ отъ наклонението, гдѣто, види се да е стояла една римска черквица. Отъ нея произлизатъ старини които до днесъ се намиратъ въ дворѣтъ на новоселската черква, (като мряморенъ камъкъ съ надписъ, и една главица отъ мряморенъ стълбъ) и въ помѣщението на сливенската гимназия. До колкото може да се разбере отъ развалениятъ надписъ, говорило се въ него за посвещение на статуи на нѣкои богове; въ допълнение на 5-ий и 6-ий редъ при надписътъ се чете: „подариха въ храмъ статуя на Гая (Земя), майка на боговетѣ.“ Въ 6-ий рѣдъ се чете думата Юстиусъ и въ 8-ий Титусъ, отъ което се вижда, че надписътъ произхожда отъ врѣмето когато Тракия е била римска провинция.

Въ помѣщението на гимназията се намиратъ релефи, донесени отъ тѣзи мѣста. Тѣ прѣдставляватъ отъ едната страна образътъ на Юпитера (Зеусъ съ три богини, а отъ